

Sygn. akt VU 5175/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant p.o. stażysty Ewelina Hrynczyszyn

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku J. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania J. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 maja 2014 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. G. (1) prawo do emerytury pomostowej od dnia (...) (...)

Sygn. akt VU 5175/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 maja 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił przyznania wnioskodawcy J. G. (1) prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu podniósł, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania emerytury określonych w art. 4, ponieważ nie posiada stażu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, po dniu 31.12.2008 roku nie wykonywał prac w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Organ rentowy podniósł, iż nie zaliczył do stanu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia od 15 grudnia 1980 roku do 29 listopada 1983 roku oraz od 22 sierpnia 1986 roku do 30 września 1993 roku gdyż pracodawca nie określił charakteru wykonywanej pracy według wzoru, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku i nie podał stanowiska prac zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego lub uchwały oraz nie zaliczył okresu od 1 stycznia 2009 roku do 30 września 2010 roku i od 9 listopada 2011 roku do 30 września 2013 roku, gdyż pracodawca nie złożył deklaracji (...) za te okresy.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym dnia 27 maja 2014 roku J. G. (1) wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej wskazując, że spełnia wszystkie przesłanki konieczne do jej przyznania. Zdaniem wnioskodawcy braki formalne świadectwa nie mogą przesądzać o braku uznania okresu zatrudnienia za zatrudnienie w warunkach szczególnych. Podobnie ewentualny brak wywiązania się z obowiązków pracodawcy wobec ZUS nie może wpływać negatywnie na prawa wnioskodawcy.

W dniu 30 września 2013 roku nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy łączącego wnioskodawcę z pracodawcą.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. G. (1) urodzony w dniu (...) (...) złożył w dniu 9 grudnia 2013 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-7 akt emerytalnych).

W dniu (...) (...) wnioskodawca ukończył 60 lat.

Wnioskodawca udowodnił staż pracy w wymiarze 35 lat, 5 miesięcy i 14 dni.

Niekwestionowany przez ZUS staż pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi łącznie **11 lat i 28 dni**. Jest to okres zatrudnienia przypadający w okresie od 8 maja 1996 roku do 31 grudnia 2008 roku w Niekwestionowany przez ZUS staż pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi łącznie 11 lat i 28 dni. Jest to okres zatrudnienia przypadający w okresie od 8 maja 1996 roku do 31 grudnia 2008 roku w (...) w T. na stanowisku formierz – odlewnik (z wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych).

(dowód: decyzja z dnia 6.05.2014 roku k. 57 akt emerytalnych; odpowiedź na odwołanie k. 9-11).

W okresie od dnia 15 grudnia 1980 roku do dnia 29 listopada 1983 roku J. G. (1) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę w Zakładach (...) w K. na stanowisku nawęglacz – odżuźlacz.

W wystawionym w dniu 24 lutego 1994 roku świadectwie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskazano, że w okresie zatrudnienia wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych od dnia 15 grudnia 1980 roku do dnia 29 listopada 1983 roku jako nawęglacz – odżuźlacz wymienioną w wykazie A, dział XIV poz. 2 pkt 4

(dowód: świadectwo pracy k. 9 akt kapitałowych; świadectwo k. 17 akt emerytalnych).

W okresie od **dnia 22 sierpnia 1986 roku do dnia 30 września 1993 roku** wnioskodawca był zatrudniony w (...) T. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku formierz.

(dowód: świadectwo pracy k. 12 akt kapitałowych, k. 21 akt sprawy; umowa o pracę k. 26, k.27; karta obiegowa k. 29, k. 35; podanie k. 30; skierowanie do pracy; angaże k. 32-33).

Pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych, gdzie wskazał, że wnioskodawca był zatrudniony od 22 sierpnia 1986 roku do dnia 30 września 1993 roku w (...) w T. na stanowisku formierz ręczny wymienionym w wykazie A dziale III poz. 21 pkt 2 wykazu stanowiącego załącznik nr 3 do Zarządzenia nr 19 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 10.11.1986 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

(dowód: świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 19 akt emerytalnych)

(...) w T. posiadało 4 zakłady: stolarnię, odlewnię żeliwa i dwa zakłady mechaniczne. J. G. (1) pracował w zakładzie (...)jako formierz zalewacz. Praca wnioskodawcy polegała na wykonaniu formy tj. odkształcaniu modelu w masie formierskiej, wyjęciu modelu i zalaniem formy tj. próżnego miejsca metalem. Pracował bezpośrednio przy zalewaniu form odlewniczych, przygotowaniu masy formierskiej oraz transportował żeliwo w stanie płynnym. Nie był kierowany do innych prac. Prace formierza zalewacza wykonywał codziennie przez 8 godzin dziennie. Otrzymywał posiłki regeneracyjne, dodatkowe urlopy oraz dodatek za pracę w warunkach szkodliwych.

(dowód: zeznania J. G. (2) k. 51; zeznania J. B. k. 50v-51; zeznania S. L. k. 51)

W okresie od **dnia 8 maja 1996 roku do dnia 30 września 2010 roku** wnioskodawca był zatrudniony w (...) w T. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku formierz - odlewnik.

(dowód: świadectwo pracy k. 17 akt kapitałowych; świadectwo pracy k. 21 akt emerytalnych).

W okresie od **dnia 9 listopada 2011 roku do dnia 30 września 2013 roku** wnioskodawca był zatrudniony w (...) w T. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku formierz – odlewnik, transport żeliwa i zalewanie form odlewniczych.

(dowód: świadectwo pracy k. 25 akt emerytalnych).

Pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych, gdzie wskazał, że wnioskodawca był zatrudniony od 28 maja 1996 roku do 30 września 2010 roku i od 9 listopada 2011 roku do 30 września 2013 roku wykonywał prace w warunkach szczególnych przy formowaniu, zalewaniu form odlewniczych i transportowaniu naczyń odlewniczych z płynnym żeliwem. Rodzaj prac wykonywanych w okresie od 8 maja 1996 roku do 31 grudnia 2008 roku został określony w wykazie A dział III, poz. 21 załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze; rodzaj prac wykonywanych w okresie od 1 stycznia 2009 roku do 30 września 2010 roku i od 9 listopada 2011 roku do 30 września 2013 roku został określony w pozycji 4 załącznika nr 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

(dowód: świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 43 akt emerytalnych) .

Wnioskodawca w (...) w T. przez cały okres zatrudnienia czy to będąc zatrudnionym przez spółkę cywilną czy przez E. S. wykonywał prace formierza odlewni. Pracował przy zalewaniu form odlewniczych oraz przy transportowaniu naczyń z płynnym żeliwem.

(dowód: zeznania J. G. (1) k. 51v)

Stosunek pracy z (...) w T. uległ rozwiązaniu w dniu 30 września 2013 roku na skutek likwidacji zakładu pracy.

(dowód: świadectwo pracy k. 25 akt emerytalnych; rozwiązanie umowy o pracę k. 49 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku (Dz. U. z 2013 roku poz. 1440 ze zm.) Prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Natomiast w myśl art. 49 prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Dodać w tym miejscu należy, iż z wykładni art. 4 ustawy z 2008 roku o emeryturach pomostowych wynika obowiązek zaliczania do okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. Artykuł ten zawiera dodatkowe warunki, aby praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana przed dniem 1 stycznia 1999 roku oraz po dniu 31 grudnia 2008 roku, jednak nie określa ram czasowych odnośnie do stażu 15 lat pracy w tych warunkach. Ten okres 15 lat może więc dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej jeden miesiąc musi przypadać przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz jeden miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 roku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013 roku, I UK 448/12, LEX Nr 1396383).

W przypadku gdy ubezpieczony kontynuuje zatrudnienie po 31 grudnia 2008 roku w warunkach szczególnych praca w warunkach szczególnych przypadająca przed dniem 1 stycznia 1999 roku może być pracą szczególną w rozumieniu przepisu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, zaś prace wykonywane po dniu 31 grudnia 2008 roku muszą być pracami szczególnymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Jednocześnie w przypadku, gdy ubezpieczony nie kontynuuje zatrudnienia w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008 roku i legitymuje się jedynie stażem pracy szczególnej według poprzednio obowiązujących przepisów może nabyć prawo do emerytury pomostowej wyłącznie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można zakwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Oznacza to, że art. 49 w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 ustawy wprowadza wymaganie, aby ubiegający się o emeryturę pomostową spełniał w dniu 1 stycznia 2009 roku warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (tak por. SN w wyroku z dnia 4 grudnia 2013 roku, II UK 159/13, LEX; wyroki SA z Gdańska z dnia 7 listopada 2013 roku, III AUa 343/13, LEX; z Katowic z dnia 27 lutego 2014 roku, III AUa 1045/13, LEX; z Lublina z dnia 13 marca 2014 roku, III AUa 1531/13, LEX; z Warszawy z dnia 13 marca 2014 roku, III AUa 3489/12, LEX; z Wrocławia z dnia 2 kwietnia 2014 roku, III AUa 2759/13, LEX; z Łodzi z dnia 18 czerwca 2014 roku, III AUa 1894/13, LEX).

Powyższa regulacja znajduje uzasadnienie w tym, iż emerytury pomostowe zostały wprowadzone do systemu ubezpieczeń społecznych przez ustawę z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 roku i dotyczy ubezpieczonych zatrudnionych w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze (urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku). Zastąpiły one emerytury w niższym wieku przyznawane na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze. Prawo do tego świadczenia było nabywane z reguły w niższym niż wiek emerytalny wieku pod warunkiem wykazania piętnastoletniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Cechą charakterystyczną emerytur pomostowych jest ich przejściowy charakter, zgodnie bowiem z art. 16 ustawy, prawo do tego świadczenia ustaje nie tylko z dniem śmierci

uprawnionego, ale również z dniem poprzedzającym dzień nabycia prawa do emerytury w wieku powszechnym. Z powyższych uwag wynika wniosek o odrębnym charakterze obu tych świadczeń (emerytur w niższym wieku i emerytur pomostowych).

Regulacja wynikająca z przepisu art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych jest zatem regulacją szczególną w stosunku do tej, jaka wynika z art. 4 ustawy. Odstępstwo od zasady wynikającej z art. 4 pkt 6 ustawy (tzn. obowiązku wykonywania pracy w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008 roku) zawężone jest jednak wyłącznie do tych ubezpieczonych, którzy na dzień 1 stycznia 2009 roku legitymują się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Nie wystarczy zatem wykazanie się na ten dzień wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem konieczne jest także, aby praca ta była pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych (art. 49 pkt 3).

Wobec tego warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 roku. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany.

Wnioskodawca urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku, ukończył 60 lat, legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 25 lat, a w dniu 30 września 2013 roku doszło do rozwiązania stosunku pracy.

Istota sporu w sprawie sprowadzała się do więc ustalenia, czy wnioskodawca ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat (art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych).

Należy przy tym podkreślić, iż organ rentowy nie kwestionował stanowisk pracy oraz charakteru wykonywanej pracy przez wnioskodawcę. Organ rentowy zakwestionował bowiem świadectwa wystawione przez pracodawcę o pracy w warunkach szczególnych wyłącznie z przyczyn formalnych.

Należy w tym miejscu podnieść, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., a tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Sąd, a także organ rentowy, są zatem uprawnione do weryfikacji danych zawartych w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych, wystawionym przez pracodawcę. Jeżeli świadectwo to zawiera dane, które nie są zgodne z prawdą, nie mogą na jego podstawie dokonać ustaleń, od których uzależnione jest prawo do świadczeń emerytalnych. To samo dotyczy ujawnienia okoliczności, że wskazane

w zaświadczeniu pracodawcy stanowisko pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie figuruje w wykazie powołanym w tym zaświadczeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 roku, I UK 15/04, OSNP 2005/11/161).

W sprawie bezspornym było, iż wnioskodawca zarówno w okresie zaliczonym przez organ rentowy jako prace w warunkach szczególnych, tj. od 8 maja 1996 roku do 31 grudnia 2008 roku, wykonywał w (...) w T. prace formierza – odlewnika, jak i prace formierza wykonywał w (...) w T. na stanowisku formierz ręczny w okresie od 22 sierpnia 1986 roku do 30 września 1993 roku. Praca wnioskodawcy polegała na wykonaniu formy, tj. odkształcaniu modelu w masie formierskiej, wyjęciu modelu i zalaniem formy, tj. próżnego miejsca metalem. Wnioskodawca pracował bezpośrednio przy zalewaniu form odlewniczych, przygotowaniu masy formierskiej oraz transportował żeliwo w stanie płynnym. Prace formierza zalewacza wykonywał codziennie przez 8 godzin dziennie. Powyższe okoliczności nie były kwestionowane przez organ rentowy, ponadto wnioskodawca wykazał ich prawdziwość za pomocą dowodu z zeznań świadków J. B. i S. L.. Zeznania te znalazły pełne potwierdzenie i pozostawały w korelacji z dokumentami z akt osobowych z zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w T. załączonym do akt.

Prace polegające na zalewaniu form odlewniczych i transportowaniu naczyń odlewniczych z płynnym nagrzanym materiałem (żeliwo) należą do prac w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, załącznik nr 1 poz. 4.

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 2009 rok legitymuje się zatem łącznie stażem 18 lat, 10 miesięcy, 6 dni, a zatem okresem przekraczającym 15 lat, o którym mowa w art. 49 pkt 3 ustawy.

Tym samym wnioskodawca spełnił warunki do nabycia prawa do emerytury pomostowej.

Niezależnie od powyższego Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego, iż nie można zaliczyć wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w (...) w T. od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 30 września 2010 roku oraz w (...) w T. od dnia 9 listopada 2011 roku do dnia 20 września 2013 roku z uwagi na brak wywiązania się z obowiązków pracodawcy i niezłożenia przez pracodawcę druku (...).

W art. 38 ustawy o emeryturach pomostowych ustawodawca nałożył na płatników składek określone obowiązki w zakresie przekazywania informacji o pracowniku, za którego jest obowiązany opłacać składkę na (...).

Należy jednakże podkreślić z całą mocą, iż o spełnieniu warunków wymaganych do nabycia prawa do emerytury pomostowej, w tym warunku w postaci okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat (art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych), rozstrzyga organ rentowy, a w razie wniesienia odwołania - sąd powszechny (art. 25 ww. ustawy). W ramach tego postępowania ustala się, czy został spełniony przez pracownika warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przez co najmniej 15 lat. Tak więc to organ rentowy, a w razie sporu i wniesienia odwołania - sąd powszechny, rozstrzyga o tym, czy przez wymagany okres co najmniej 15 lat pracownik wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. W tym postępowaniu rozstrzyga się także o tym, czy była to praca w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w pełnym wymiarze czasu pracy, w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Prawo do emerytury pomostowej zależy więc od tego, czy pracownik wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przez okres 15 lat w pełnym wymiarze czasu pracy, a nie od tego, czy pracodawca udzielił określonych danych o pracowniku, czy opłacił składkę czy też od informacji, że pracownik był umieszczony w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. A zatem to nie spełnienie ww. obowiązków przez pracodawcę rozstrzyga, czy pracownik spełnia, czy nie spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury pomostowej. (tak por. uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, z dnia 12 czerwca 2013 roku, III SA/Kr 1508/12, LEX).

Należy też odnotować stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu zajęte w wyroku z dnia 29 września 2011 roku, II SA/Po 545/11, iż osoby objęte emeryturami pomostowymi mogą korzystać z rozwiązań prawnych właściwych dla ubezpieczeń społecznych, w tym także przysługują im właściwe dla systemu ubezpieczeń społecznych środki prawne w razie niezgłoszenia ich przez pracodawcę albo w przypadku nie uiszczania przez płatnika składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż wnioskodawca kontynuował zatrudnienie w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych również po 31 grudnia 2008 roku (art. 4 pkt 6 ustawy)

Skoro zatem prace na stanowisku formierza są pracami zaliczonymi przez ustawodawcę do prac w szczególnych warunkach zarówno w rozumieniu ar. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych (zgodnie z załącznikiem nr 1 poz, 4), jak w rozumieniu ar. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (wykaz A, dział III pkt 21 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku), zatem wnioskodawca spełnił zarówno warunki z art. 4 jak i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych do uzyskania prawa do emerytury pomostowej.

Po doliczeniu spornego okresu do uznanego już przez organ rentowy stażu w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat, 8 miesięcy i 28 dni, wnioskodawca wykazał, że w szczególnych warunkach pracował ponad 15 lat, tym samym spełnił wszystkie przesłanki do przyznaniu mu prawa do emerytury pomostowej. Należało zatem uznać, iż z dniem (...) (...)wnioskodawca spełnił wszystkie wymagane przepisami warunki, a zatem wydana przez organ rentowy decyzja jest błędna, a żądanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.